

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμὴν ἑξήκοντα δύο, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐκ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους ἀριθ. 5, πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Μαρτίου 1885

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ἡ διὰ τῶν τελευταίων πολιτικῶν γεγονότων, ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῶν ἐπείων διατελεῖ ἔτι τὸ ἔθνος, ἐπιτευχθεῖσα πολιτικῇ μεταβολῇ εἶνε σήμερον πλήρης καὶ τελεία. Τὸ ἑλληπές, σαθρόν, ἀπρόσφορον καὶ ἐλοττωμάτικόν τῆς νέας τάξεως τῶν πραγμάτων τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς πολιτείας, ὡς ταῦτα διεκανονίσθησαν ὑπὸ τῆς μετὰ τὴν ἐκπύσεσιν τοῦ 1862 συντακτικῆς συνελεύσεως, δὲν ἐβράδυνε νὰ καταδειχθῇ, οὐδεὶς δὲ ἠδύνατο νὰ εὐρεθῇ ὁ κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως ἔτη ὁ μὴ ἀνομολογῶν τὴν ἐπιείγουσαν ἀνάγκην πρὸς διόρθωσιν καὶ μεταρρυθμίσειν αὐτῆς. Εἰς τὴν ἰδίαν δὲ αὐτῆν πρὸ πολλοῦ εἶχε συνειθίσει καὶ ὁ λαός, ἀφοῦ καὶ διακεκριμένοι αὐτοῦ ἀντιπρόσωποι ἐν αἰτῇ τῇ βουλῇ ἀναφανδὸν ἐκήρυττον τὴν ἀνάγκην ταύτην εἰσι οἱ κ.κ. Μεσσαγιέζης, Δουζίνας, Ρηγόπουλος καὶ ἄλλοι, ἰδιαίτερον δὲ δημοσιογραφικῶν ὄργανον ἐξηγηρῶν ἀποτελεσματικῶς τὸν ἐθνικὴν σκοπὸν, ὁ προσφιλες ἡμῶν Φανός τῆς Σύρου, ἀναγράφων καθ' ἑβδομάδα ἐπὶ τῆς προμετωπίδος τοῦ κεφαλαίου γραμμάτων: « Ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος ».

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶνε ὁ καρπὸς ὄρμος καὶ τὸ ἐπὶ τῆς πυρᾶς μαγεῖρευμα βεβρασμένον· πρέπει νὰ εὐρεθῇ καὶ ὁ κηπουρὸς δαίτις νὰ τὸν κόψῃ ἐγκαίρως, ἢ ὁ μάγειρος δαίτις θὰ τὸ παραθέσθῃ ἔτοιμον εἰς τοὺς δαιτυμόνας. Τῆς ἰδιότητος ταύτης οὐδεὶς ἐφρατάζετο ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ κατέχευε ἢ νὰ σιλδοξῆ ὁ κ. Τρικοῦπης. Ἀλλ' ὁ κ. πρωθυπουργός, ἂν διεφάνει ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας, τὰ μέσα καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐμελλε νὰ συντελεσθῇ τὸ κολυπόθητον γεγονός, κατ' ἀρχὴν ὅμως, κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ βίβας ἦτο πληρέστατα σύμφωνα πρὸς τὰς ἰδέας τῶν ἀξιοτιμῶν κ.κ. Δουζίνα, Χαριτζῆ ἢ Μεσσαγιέζης. Ἡ δὲ τριετής πρωθυπουργία αὐτοῦ τῷ παρέσχε τὸν δέοντα καιρὸν, ὅπως ἐνασχοληθῇ εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ σχεδίου τῆς νέας τῶν πραγμάτων τάξεως. Καὶ εἰς τὴν σοβαρὴν καθῆκον ἐργασίαν καταβάλωσεν ὄλον τὸν πολὺτιμον

αὐτοῦ χρόνον, μεθ' ὅσης ἐπιμονῆς μετὰ τρυφῆς καὶ κρυφικίας, οὐδὲν ἐπιθυμῶν νὰ γένηται γνωστὸν προτοῦ τελεσθῇ τὸ ὄλον.

Δελιθότως, ὑπογείως, ἀνεκατοσθῆτως δὲν παρήργετο ἡμέρα καθ' ἣν νὰ μὴ προστεθῇ καὶ μία νέα διάταξις εἰς τὸν ὑπάρχοντα συνταγματικῶν ἡμῶν χάρτην, νὰ μὴ ἀφαιρεθῇ μία προϋπάρχουσα, νὰ μὴ κοπῇ εἰς δεσμός, νὰ μὴ ὑπερκηδηθῇ εἰς φραγμός, νὰ μὴ διαγραφῇ ἐν παράγγελλμα, νὰ μὴ κολοβωθῇ μία φράσις, νὰ μὴ περιπέσῃ εἰς ἀχρηστίαν μία ἀπαγόρευσις, νὰ μὴ παρεισχθῇ μία διόρθωσις. Καὶ ὅταν ἐπῆλθεν ἡ μοιραία ἡμέρα καθ' ἣν τὸ ἔθρονον, περατωμένον πλέον καὶ παρ' ὄλων γνωστῶν, θὰ ἐκινδύνευεν ἂν δὲν ἀνεκρῦττετο καὶ ἐπισήμως, ὁ κ. πρωθυπουργός δὲν ἀπεδείχασε καὶ διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 11 Φεβρουαρίου ἐπεσφράγισεν αὐτὸ ἐνώπιον ὄλου τοῦ ἔθνους. Ἡ Βουλὴ μετεμορφώθη αὐτοστιγμῇ κατὰ τῆς τελευταίας αὐτῆς στιγμᾶς εἰς Συντακτικὴν Συνέλευσιν καὶ διὰ τῆς σιωπῆς τῆς ἐλύρωσε παραδεχθεῖσα ἐν ἡσυχίᾳ τὰ ὅσα τοῦ πρωθυπουργοῦ διαπραχθέντα.

Τὰ γεγονότα ταῦτα εἶνε ἤδη πλέον ἢ γνωστὰ καὶ ματαίᾳ ὄλωσ θὰ ἦτο ἡ ὑπόμνησις αὐτῶν· ἀλλὰ τὸν σύνταμον τοῦτον πρόλογον ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον, προκειμένου νὰ δημοσιεύσωμεν κατωτέρω, χάριν τῶν ἐν τῷ ἔσωτερικῷ ἰδίως συνδρομητῶν ἡμῶν, οἵτινες μακρὰν εὐρισκόμενοι δὲν δύνανται νὰ εἶνε ἐν γνώσει τῶν λεπτομερειῶν τῆς μεταβολῆς, τὸ κείμενον τῶν μεταρρυθμισθέντων, ἀναθεωρηθέντων, διορθωθέντων ἢ διγραφέντων ἀρθρῶν τοῦ Συντάγματος, ὅπερ κυρωθὲν καὶ ἐπισημοποιηθὲν τῇ 17 Νοεμβρίου τοῦ σιωτηρίου ἐτους 1864 ἀνετέθη εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, Χαριλάου Τρικοῦπης προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν Ἑλλάδι θρησκεία εἶνε ἡ τῆς Ὁρθόδοξου Πολιτικῆς τοῦ Τρικοῦπης Φατρίας· πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία καταργεῖται καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς παρεμποδίζονται διὰ παντός μέσου, τιθεμένου εἰς χρῆσιν καὶ τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως ὑπὲρ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ὁρθόδοξος Πολιτικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Χαριλάου Τρικοῦπην, ὑπάρχει ἀναποσπάστως ἠνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως προελ-

θούσης Μεγάλης Χρηματιστικής Συμμαχίας, τηρούσα απαραβίαστως ως εκείνη τους Ιερούς Χρηματιστικούς Κανόνες και τας Χαθι-ροχανικὰς Παραδόσεις.

Άρθρον 3.

Οι Έλληνες είνε έσοι ενόπιον των φόρων και συνεισφέρουσι άδιακρίτως εις τὰ δημόσια βάρη, εκτός όταν τύχη να είνε εϋποροι. Μόνοι οι όπαδοι του κόμματος είνε δεκτοί εις διας τας δημόσιαις λειτουργίαις. Όπαδοι δε του κόμματος θεωρουνται μόνον όσοι διά κατασκοπίαις, διά ραδιουργίας, δι' ύποκλίσεων, δι' ύπαγωγής, δι' ελαστικότητος απέκτησαν τὸ δικίωμα του'ο κατά τους νόμους του κόμματος.

Άρθρον 4.

Η προσωπική ελευθερία είνε απαρχίαστον' ουδέτις καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ή άλλως πως περιορίζεται, εμνη όπόταν ή θέλησις του άρχηγού όρίξη, ίδια δε εν ημέραις εκλογαίς, ή όπως άλλως απαιτη ή συμφέρον του κόμματος.

Άρθρον 9.

Έκαστος ή και πολλοί όμοι έχουσι τὸ δικαίωμα να αναφέρονται έγγραφως εις τας άρχάς, τηρουντες τους νόμους του Κράτους. Τούτο όμως δεν συνεπάγεται ουδέποτε τήν ύποχρέωσιν όπως αι αναφοραι αύτων λαμβάνωνται ύπ' όψη.

Άρθρον 10.

Οι Έλληνες έχουσι τὸ δικαίωμα του συνέχεσθαι ή σύχωσ και άλλως. Άλλ' αι εν ύπαιθω συναθροίσεις δύνανται και να παγορεύωνται διά τής από σκοπού παρεμβάσεως τής αστυνομίας ή να ματαιουνται διά ταραχών επίτηδες προκαλουμένων υπό κινποφαντών ή άλλων όργάνων τής εξουσίας, δεσάκις εκ τούτων επίκειται κίνδυνος εις τήν δημοσίαν άσφάλειαν. . . του ύπουργείου.

Άρθρον 13.

Έν Ελλάδι ουτε πωλείται ουτε αγοράζεται άνθρωπος· του κανόνος τούτου εξαιρουνται μόνοι οι άνθρωποι του εδους του κ. Μανδάλου, οίτινες κοινώς καλοϋνται βουλιεταί.

Άρθρον 20.

Τὸ άπόρρητον των επιστολών είνε απολύτως απαρχίαστον, άφού πρότερον ό διευθυντής του ταχυδρομείου λάβη γνώσιν του περιεχομένου.

Άρθρον 24.

Ουδέμια πρότεσις άπορώτα αύξισιν των εξόδων του προϋπολογισμού, διά μισθοδοσίαν ή σύνταξιν ή εν γένει δι' όρελοις προσώπου, πηγάζει εκ τής Βουλής. Προς άποζημιώσιν όμως των βουλευτών ή κυβέρνησις ύποχρεούται να παρέχ' αυτοίς άρθνα τα λεγόμενα ρου σ φ ε τ ι α, ών έχει τὸ μεσοπέλιον.

Άρθρον 29.

Τὸ πρόσωπον του Βασιλέως είνε ανεύθυνόν και απαρχίαστον· άλλ' οι έπασδήποτε ύβρίζοντες, προσβάλλοντες και εξευτελιζοντες αυτό ουδύλως τιμωρουνται.

Άρθρον 73.

Ο Βασιλεύς έχει τὸ δικαίωμα να διαλύη τήν βουλήν, τή προηγουμένη όμως πάντοτε συνανοήσει μετά του εν τή εξουσία πρωθυπουργού, όστις δύναται να κάμη χρήσιν του διατάγματος και προς τής δημοσιεύσεως, ή μετά των επισημοτέρων εκ των φίλων του.

Άρθρον 72.

Οι άποτυχόντες κατά τας εκλογας πρώην ύπουργοίκοι βουλευται άμειδωνται αναλογως των ύπηρεσιών, δε προσήμεγον εις τὸ κόμμα. Αι συνήθεις θέσει, εις δε τοποθετουνται, είνε ή Διευθυσις τής Αστυνομίας, Νομαρχίας, Πρεσβείαι ή Έπιτροπαι επί των Βακουφίων. Ούχ ήττον και αι άλλαι ή άλλου είδους άμοιβαι δεν άπαγορεύονται.

Άρθρον 83.

Ανασυστάται τὸ καταργηθέν άλλοτε Συμβούλιον τής Έπικρατείας, σώμα δηλαδή ιδιαίτερον χρησιμεϋον συνήθως

εις τὸ να παρέχη τας συμβουλαις αυτού εις τήν κυβέρνησιν ή εις τὸ Στέμμα. Ο εκ τής αγέλης αυτών ταύτας προς τὸ Στέμμα προς άποτέλεισιν του εν λόγω συμβουλίου προτιθενται οι και και' όνομα προσεγγίζοντες προς αυτό, οίτι οι φέροντες τὸ κύριον όνομα Στέφανος ή το επώνυμον Κορωνός, κλπ.

Άρθρον 84.

Τὰ καθήκοντα των μελών του συμβουλίου τής επικρατείας είνε να παρέχωσι τήν γνώμην των προκειμένου περι διαλύσεως ή συγκλήσεως τής Βουλής, παραιτήσεως ή σχηματισμού νέας κυβερνήσεως, να παρεμποδίσωσι τήν εκτέλεσιν των ασυμφόρων αποφάσεων τής Βουλής, να λύσωσι τας ύπομνητικας κρίσεις και εν καιρώ να επέρχωσιν και επικυρωσι τας άρχάς του Στέμματος. Εις άντάλλαγμα των όπηρεσιών τούτων παρέχονται αυτοίς τα άποκλειστικά δικαιώματα και μισα της άποθερασσεως λιμνών, τής συμφωλογήσεως δανείων, τής ίδρύσεως τραπεζών, τής συστάσεως ανωνύμων εταιριών ή συνδικάτων και τής επιτηδειοτέρας εξαπατήσεως των άπλουστέρων.

Άρθρον 87.

Η έδρα του Συμβουλίου πρέπει κυρίως να είνε εν Αθήναις. Ούχ ήττον τίποτε δεν έμποδίζει τα μέλη να διακρίνουσ και άλλωσ, αρκει μόνον να φροντίσωσι δεξ τηλεγραφικώς συμμαχησίων ή τούνοντιον να εκφράσωσι τήν γνώμην των προς τὸ Στέμμα περι των ύρισταμένων ζητημάτων.

Άρθρον 103.

Όλοι οι νόμοι και τα διατάγματα ναδ' όσον αντιβίνουσιν εις τὸ παρόν Σύνταγμα καταργουνται.

Άρθρον 110.

Η τήρησις του παρόντος Συτάγματος ανατίθεται εις τήν εϋσυνειδησίαν του Λομβάρδου, εις τήν εφρητικότητα του Κονσταύλου, εις τήν ευγλωττίαν του Βουλπιώτη, εις τους γρόνθους του Κοσσονάκου, εις τήν ανεπαρτησίαν του Μανδάλου, εις τήν νοημοσύνην του Κασσιμάτη, εις τήν φιλοπατριαν των κινποφαντών, και εις τας εκατομμύρια του Σκουλούδη.

Διά τήν ακρίθειαν

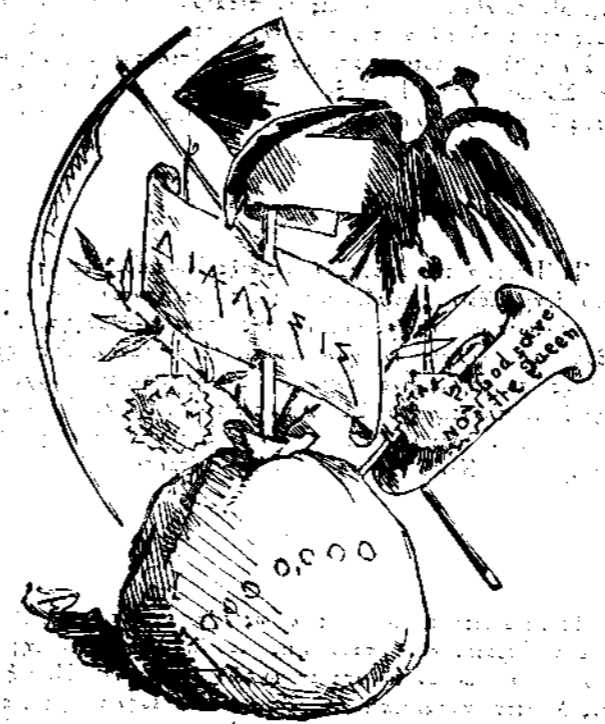
Κερί

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

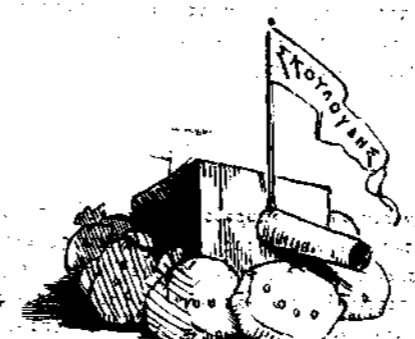
Άξιοδάκρυτος είνε ή θέσις τής κυβερνήσεως ίδίως εν Αττικη. Ουδέ πρόσωπα προς καταρτισμόν συνδυασμού ήδηνήθη να εβρη και ήναγκάσθη να άρκεσθη εις τρείς ή τέσσαρας ύποψηφίους, εν οίς και ό φίλος κ. Άγγελος Βλάχος νέως γενικὸς γραμματεὸς του Υπουργείου των Εξωτερικών. Αι μάταιαι αύται προσκλήσειαι τής ύπευθυμίζουσ τας φράσεις του φοβερού τραπεζιου τής κερωσάιμου ακολουθίας: « Όμοι! όσον άγώνα έχει ή φυγή χωριζομένη εκ του σώματος. Προς τους ανθρώπους τας χείρας εκταίνουσα. . . προς τους Άγγέλους τὰ όμματα στρέφουσα ουκ έχει τὸν βοηθούτα!»

***

Απέκτησεν όμως ή κυβέρνησις αφνης σπουδιότατον σύμμαχον εν ταις νέαις επαρχίαις, τον αιμαθόρον Σατραπήν τής Ηπειρου. Άλλή πασών αναζήσαντα εν ταις προσώπω ενός ανθυπομιοιάρχου, όστις ευηγγελισατο τήν ανίστασιν εις τους εντρόμους κατοίκους Δαμοκού. Η δθωμνική κυβέρνησις συνεχάρη τηλεγραφικώς τον κ. Τριχούπην δεξ τὸ πολύτιμον άπέκτημα και προσήνεχθη να θέση εις τήν διαταγήν του αναστάτηος βεζύρου στήν τενα ζειμάκειων και Κιρκασίων διατελοδντων άιευ' έργασις, δια να τον συδραμωσιν εις τας προσεχεις εκλογας. Ο πρωθυπουργος απήτησαν ευχαριστών και δι. βαδικών ότι έχει αρκετούς επάρχους και άλλους πολιτικούς και στρατιωτικούς όπλληλήτους διαθεσίμους.

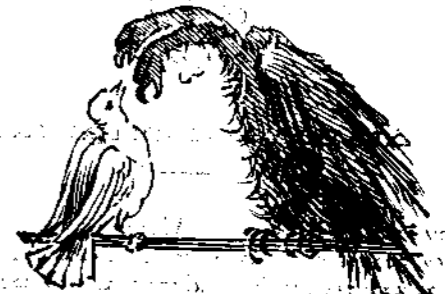
Επί τή άμφιτριτηρίδι του Υπουργείου

Απάνω της Συριαροί!

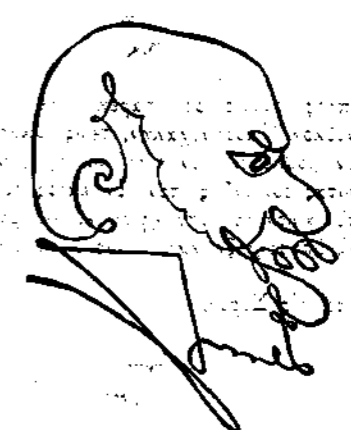
Υποδοχή ύπουργικού όποψηφίου

Η ελληνουστριακή συμμαχία

Πρωθυπουργική μαυρίλα

Μια μοροκονδουλιά καθ' εβδομάδα

